

[Voigt]

Voigt (FP):

Engang, jeg stillede et spørgsmål her i folketinget til økonomiministeren, sagde økonomiministeren bl. a., at det havde kostet 3.000 kr., at hr. Voigt nu havde ulejlighet økonomiministeren. Statsministeren afkræftede ikke, at den socialdemokratiske partiorganisation som sådan havde været inde i billedet, og statsministeren sagde også, at dette ikke ville gentage sig. Hvis vi nu går ud fra, at det er korrekt, som jeg er blevet orienteret, nemlig at man har bedt om at få udarbejdet notater til 136 kommuner – og lad os bare holde os til at sige, at statsministeren kun har bedt 10 ministerier om at gøre det – og hvis vi endvidere går ud fra, at det er rigtigt, som flere fagministre gang på gang har sagt til mig, at det koster 3.000 kr. at besvare hr. Voigts spørgsmål, så må det også koste 3.000 kr. at besvare de spørgsmål, man her har stillet. Det vil give et samlet beløb på 4.080.000 kr. Jeg skal derfor spørge statsministeren, om han ikke finder det rimeligt, at den socialdemokratiske partikasse, til hvis formål dette her er lavet, tilstiller de forskellige ministerier en check på dette beløb, således at det i hvert fald ikke er skatteborgerne, der skal betale det.

Endelig vil jeg spørge statsministeren, da det er således, at jeg skal til et kommunalt valgmode i Ikast onsdag den 8. februar, om statsministeren vil sørge for, at jeg får tilstillet, hvad der foreligger af materiale om Ikast, således at jeg er orienteret til dette møde.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Maisted og hr. Voigt har i høj grad fremdraget hele den procedure at stille spørgsmål til administrationen, hvad det betyder af arbejde, og hvad det koster. Hr. Voigt sagde bl. a., at et spørgsmål, han havde stillet, kostede 3.000 kr. Ja, nu er der jo forskel på spørgsmål: man kan stille så snørklede og indviklede spørgsmål, at det kan komme til at koste ganske meget, og det må jeg indrømme at fremskridtspartiet er særdeles dygtig til. Men det, det drejer sig om her, er, at enhver har ret til at stille spørgsmål, og jeg kan sige, at hr. Maisted og hr. Voigt i høj grad benytter sig af det. Hvis et parti, f. eks. socialdemokratiet, skulle tilstille statskassen et beløb for den udgift, som vi skulle have påført statsapparatet, må jeg sige, at jeg ken-

der ét parti, der skulle tilstille statskassen et uendelig langt større beløb end noget andet.

Lad mig så sige til hr. Niels Helveg Petersen, at jeg stadig væk er af den opfattelse, som jeg gav udtryk for i mit første svar, at vi beklager den fremgangsmåde, der har været anvendt. Regeringen må naturligvis have ret til, når der er særlige spørgsmål ud over landet, den vil have belyst, at indhente oplysninger om disse hos de enkelte ministerier, f. eks. må jeg som statsminister have lov til at spørge miljøministeren eller trafikministeren, hvorledes det ligger med en bestemt sag, som jeg ved jeg vil møde, når jeg kommer til et sted ude i landet. Det må være en ret, jeg har som statsminister, og jeg synes, det er rimeligt, at ministrene kan benytte sig af denne ret. Men vi har uden videre erkendt, at den tidligere anvendte fremgangsmåde er forkert; den vil ikke gentage sig.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne understrege, at det, som ministeren har ret til, selvfølgelig er at bestille svar på konkrete spørgsmål i forbindelse med et lokalt anliggende. Ingen vil anfægte den ret. Det, man ikke har ret til, er denne uspecificerede indhentning af oplysninger.

Men jeg vil gerne i øvrigt sige tak til statsministeren for tilbuddet om, at vi selvfølgelig må se disse notater, og kan herved meddele statsministeren, at jeg gerne vil se de notater for at få et indtryk af, hvilket omfang notatudarbejdelsen i centraladministrationen virkelig har haft.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Jeg kan oplyse, at op til to medlemmer har ret til at være medspørgere ved hvert spørgsmål. Dette har været tilfældet ved det på dagsordenen som nr. 10 opførte spørgsmål, og da der også er indtegnet to medlemmer til det følgende spørgsmål, er der ingen mulighed for flere medspørgere til dette spørgsmål. Det kan ikke hjælpe, man er utilfreds; vi må alle sammen følge reglerne.

11) Til statsministeren af:

John Winther (KF):